

(σ. 324, αρ. 356) 10. 4. 1822

Διακήρυξις

Προς τους γενναίους Ολυμπίους,

[...] η χείρ του Υψίστου μας ευλογεί και μας ενισχύει εις τον δίκαιον, εις τον ιερόν τούτον αγώνα. Η Ευρώπη, φίλη της δικαιοσύνης, βλέπει ευνοϊκώς τα κινήματά μας και μας ενθαρρύνει. Δεν στέκει πλέον παρά εις ημάς του σκοπού μας η επιτυχία

[...] Διοίκησιν εστερείτο η Ελλάς και οι εκλεκτοί του έθνους συναχθέντες, εσύστησαν διοίκησιν και ορκίσθησαν έμπροσθεν του θεού των δυνάμεων να υπακούωσιν εις αυτήν και να την υπερασπίζουν εις πάσαν περίστασιν.

Γενναίοι Ολύμπιοι, εμένετε έως τώρα ήσυχοι, αλλά δια να ορμίσετε μιαν ημέραν τρομερώτεροι κατά του κοινού εχθρού. [...]

Η Διοίκησις, ως κοινή μήτηρ φροντίζουσα υπέρ της κοινής ευτυχίας, αφαιρεί από τα τέκνα της τα εμπόδια ταύτα και σας αποστέλλει τα εις πόλεμον αναγκαία και τότε μαχόμενοι υπέρ της Ελλάδος, μάχεσθε και υπέρ του Ολύμπου, και σώζοντες τους άλλους, σώζετε εαυτούς. Κοινός ας είναι ο αγών, διότι κοινή ήτο και η δουλειά, και μία μόνη είναι η σωτηρία εις όλους η Νίκη! [...]

Ολύμπιοι, εις τον Όλυμπον έθεσεν η μυθολογία τον σιχυρότερον απ' όλους τους θεούς. Εις τον Όλυμπον ας θέση και η Ιστορία τον ανδρειότερον λαόν των Γραικών.

Αν ποτέ από τας αστραπηφόρους κορυφάς του Ολύμπου έπιπτον οι κεραυνοί εις τον κόσμον έντρομον, κατά της κεφαλής των αδίκων, από τας αυτάς πάλιν κορυφάς, ας πέσουν και τώρα ν' αποτεφρώσουν τον κλονούμενον κολοσσόν της Ταρταρικής αδικίας. Εν Κορίνθω, τη 10 Απριλίου 1822